

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1671

гр. София, 14.02.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав, в закрито заседание на 14.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **10982** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

С Решение № 2965/02.05.2023г. по адм.д. 10982/2021г. на АССГ, съдът е постановил следното:

" ОТМЕНЯ по жалба на А. А. В. с ЕГН [ЕГН], от [населено място], Заповед №Т-2182/04.10.2021г. на – Постоянен секретар на Министерство на външните работи, в частта, в която е определена индивидуална основна месечна заплата на А. А. В. в размер на 980, 10 лв., считано от 11.10.2021г. за заеманата длъжност „дипломатически служител III степен“ с дипломатически ранг „Трети секретар“.

ВРЪЩА административна преписка на Постоянен секретар на Министерство на външните работи, за издаване на нова заповед, с която да определи на А. А. В. с ЕГН [ЕГН], индивидуална основна месечна заплата за заеманата длъжност „дипломатически служител III степен“ с дипломатически ранг „Трети секретар“, считано от 11.10.2021г. , в съответствие с предвиденото по чл.10, ал.1 от Вътрешните правила за работната заплата, утвърдени със Заповед №ЧР-95-00-245/13.09.2017г., на министъра на външните работи, последващо изменени и допълнени, в актуалната редакция към 11.10.2021г. , съгласно указанията в мотивите на съдебното решение.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи чрез постоянния секретар на министерството, да заплати на А. А. В. с ЕГН [ЕГН], от [населено място] да заплати сумата от 1300 (хиляда и триста) лева за разноски по делото. "

С Решение № 1353/07.02.2024г. по адм.д. 746982023г. на ВАС, е оставено в сила Решение № 2965/02.05.2023г., Министерството на външните работи е осъдено да заплати на А. А. В. сумата от 1300 лв., представляващи разноски за адвокатско възнаграждение. Също решението на касационната инстанция делото е изпратено е по компетентност на същия състав на съда касационната жалба на органа по назначаването в Министерството на външните работи - постоянен секретар в

частта, в която на основание чл.248, ал.1 ГПК се иска изменение на Решение № 2965/02.05.2023г. , постановено по адм.д. 10982/2021г. на АССГ в частта за разноските.

Видно от касационната жалба, се връди, че размерът на адвокатския хонорар е необосновано висок, а по делото не била налице фактическа и правна сложност и съдебното производство протекло в малък на брой съдебни заседания, отлагано било по причини, независещи от органа по назначаването. Освен това, при доказването на твърдените факти, оспорващият се е позовал предимно на доказателства, които са били представяни от министерство на външните работи в изпълнение на съдебно определение. От това следвало, че пълномощникът на оспорващия не е бил затруднен материално нито нематериално при доказване на претенциите на своя доверител. Следвало искането за разноски да бъде определено в минимален размер" в съответствие с уважената част от иска, ако има такава.

В отговор на касационната жалба от името на В. чрез адв. Д., като е имала възможност, не е изложила конкретни мотиви по оспорването на съдебното решение в частта за разноските, иска се обаче да бъде оставено в сила в цялост първоинстанционното решение. На самостоятелно основание е претендирано присъждането на разноски пред касационната инстанция за адвокатско възнаграждение в размер на 1300 лв., което искане е и уважено.

На основание чл.248 ГПК, по така предявеното оспорване на Решение № 2965/02.05.2023г. по адм.д. 10982/2021г. на АССГ, в частта за присъдените разноски на оспорващия, доколкото искането е предявено с касационната жалба, по която е постъпил отговор от страна на В., искането следва да бъде разгледано по същество, като същото е неоснователно, по следните съображения:

На първо място, присъденото с решение адвокатското възнаграждение е в размер на 1000 лв., а още 300 лв. са присъдени за разноски за вещо лице.

Видно е, че по делото са проведени повече от две съдебни заседания, за всяко допълнително, съгласно чл.8, ал.9 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения се заплаща допълнително възнаграждение в размер на 250 лв., каквото искане за допълнително заплащане не е предявено.

Делото е отлагано многократно, в това число и поради непредставяне на административната преписка в цялост от административния орган, за което се е налагало съдът да допуска доказателства с изрични определения и да отлага делото - с определение от 07.06.2022г. - за допълване на преписката и заключение на вещо лице - определение от 09.08.2022г., тъй като ответникът се е позовал на лични данни и много голяма информация, е отказал да представи доказателства за размера на възнаграждението на други служители във връзка с прилаганата административна практика по този въпрос. Отлагането е във връзка с доказването на твърдението на оспорващия, че на други служители, в положението на оспорващия, е определяно нормално ниво на работната заплата след връщане от задгранична командировка със срок по-малък от една година, което е и установено.

На следващо място, възнаграждението е договорено и платено към датата на договора за правна защита и съдействие и пълномощното, към която е съществувала неяснота относно поведението на ответника във връзка с доказателствата, отлагането на делото и броя на съдебните заседания. Договореният размер не е прекомерен, предвид, че за

дела без определен материален интерес, каквото е процесното, минималното възнаграждение по чл.7, ал.1, т.4 от Наредбата за минималните възнаграждения на адвокатските възнаграждения - за други неоченьими иски, е в размер на 1000лв. приложимо по аналогия, доколкото няма изричен размер на минималното възнаграждение по дела за оспорване на заповед за определяне на размера на индивидуалното възнаграждение на държавен или дипломатически служител от органа по назначаването.

На основание всичко изложено, искането е неоснователно и съдът следва да го остави без уважение, с оглед на което и на основание чл.248, ал.4 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на органа по назначаването в Министерството на външните работи - постоянен секретар, предявено с касационна жалба с вх. № 19911/26.05.2023г. на АССГ, в частта, в която на основание чл.248, ал.1 ГПК се иска изменение на Решение № 2965/02.05.2023г., постановено по адм.д. 10982/2021г. на АССГ в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: